

sygn. akt IV P 135/16

dnia 12 maja 2017r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Goleniowie, Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Ireneusz Bolechowski

Ławnicy: Beata Ławniczak, Bogusław Ciężyk

Protokolant: Kinga Król

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2017r. sprawy

z powództwa W. O.

przeciwko (...)Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.

o odszkodowanie

I. zasądza od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. na rzecz powoda W. O. kwotę 41.089,83 zł. brutto (czterdzieści jeden tysięcy osiemdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt trzy grosze brutto) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 9 stycznia 2017r. z tytułu odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę;

II. zasądza od pozwanej (...)Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. na rzecz powoda W. O. kwotę 4.360,- zł. (cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 360,- zł. (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty nieprzekraczającej 13.696,61 zł. brutto (trzynaście tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt jeden groszy brutto).

Ławnik: Przewodniczący: Ławnik:

UZASADNIENIE

Powód **W. O.** wniósł w dniu 12 sierpnia 2016r. pozew (k. 2 – 5 akt) przeciwko **(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.** . Domagał się w nim:

- przywrócenia powoda do pracy u pozwanej na dotychczas zajmowanym stanowisku;
- zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda wynagrodzenia za cały czas pozostawania bez pracy;
- zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał m. in., że był zatrudniony u pozwanej na podstawie umowy o pracę z dnia 15 grudnia 2003r. na czas nieokreślony na stanowisku Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego, w pełnym wymiarze czasu pracy.

W dniu 5 lipca 2016r. Rada Nadzorcza pozwanej spółki podjęła uchwałę w sprawie odwołania powoda z funkcji Prezesa Zarządu.

W dniu 29 lipca 2016r. powód otrzymał oświadczenie pozwanego pracodawcy z dnia 26 lipca 2016r. o rozwiązaniu stosunku pracy w trybie art. 52 § 1 pkt 1 k. p.

Powód zakwestionował powyższe oświadczenie i zaprzeczył, aby miał się dopuścić wymienionych w jego treści naruszeń.

W odpowiedzi na pozew (k. 71 – 77 akt) pozwana wniosła o:

- oddalenie powództwa w całości;
- zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwana podniosła m. in., że bezpośrednią podstawą do rozwiązania umowy o pracę było doprowadzenie przez powoda do pogorszenia sytuacji majątkowej pozwanej spółki, w szczególności w związku z zawartą przez powoda umową ze spółką (...) S. A.

W piśmie procesowym z dnia 26 kwietnia 2017r. (k. 186 akt) pełnomocnik powoda sprecyzował żądania pozwu i wniósł o:

- zasądzenie na rzecz powoda od pozwanej kwoty 41.089,83 zł. tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia doręczenia pozwanej pozwu do dnia zapłaty;
- zasądzenie na rzecz powoda od pozwanej zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w wysokości odpowiadającej sześciokrotności stawki minimalnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód był zatrudniony u pozwanej na podstawie umowy o pracę z dnia 15 grudnia 2003r. na czas nieokreślony na stanowisku Prezesa Zarządu – Dyrektora Naczelnego, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód: umowa o pracę – k. 7 akt.

W dniu 5 lipca 2016r. Rada Nadzorcza pozwanej spółki podjęła uchwałę w sprawie odwołania powoda z funkcji Prezesa Zarządu.

Dowód: uchwała Rady Nadzorczej pozwanej spółki z dnia 5 lipca 2016r. – k. 6 akt.

W dniu 26 lipca 2016r. zapadła uchwała Rady Nadzorczej pozwanej spółki o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika.

W treści uchwały wskazano, iż stosunek pracy rozwiązano z powodu ciężkiego naruszenia przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych, polegającego na zawarciu niekorzystnych dla pracodawcy umów z podmiotami trzecimi (szczególnie określonych w treści uchwały), co w konsekwencji doprowadziło do katastrofalnej sytuacji spółki i zachwiania jej płynności finansowej.

Dowód: uchwała Rady Nadzorczej z dnia 26 lipca 2016r. – k. 13 – 14 akt.

Miesięczne wynagrodzenie powoda, liczone zgodnie z zasadami naliczania ekwiwalentu za urlop wynosiło 13.696,61 zł. brutto.

Dowód: pismo pozwanej z dnia 4 kwietnia 2017r. – k. 182 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Podmioty posiadające kompetencje do dokonywania w imieniu pracodawcy czynności z zakresu prawa pracy zostały wskazane w art. 3¹ k. p. Przepis ten w § 1 stanowi, że za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką albo inna wyznaczona do tego osoba.

W przypadku jednostki organizacyjnej zatrudniającej pracowników (a taką jednostką jest również spółka z ograniczoną odpowiedzialnością) czynności prawnych w stosunkach pracy, w tym wypowiedzeń umów o pracę, dokonują osoby fizyczne zajmujące stanowiska w organach zarządzających tej jednostki. W zależności od typu jednostki organizacyjnej zatrudniającej pracowników czynności prawne w stosunkach pracy mogą być podejmowane jednoosobowo lub łącznie. O tym, kto ma prawo występować w stosunkach pracy w roli organu zarządzającego decydują przepisy prawa lub statuty, regulujące ustrój danej jednostki organizacyjnej. W doktrynie prawa pracy ugruntowało się przeświadczenie, wedle którego art. 3¹ k. p. w sprawach z zakresu prawa pracy jest uważany za *lex specialis* w stosunku do innych ustaw, w których określone zostały zasady reprezentacji spółki z o. o. W spółkach kapitałowych organem zarządzającym jest ich zarząd.

W niniejszej sprawie należy zauważyć, iż oświadczeniem pracodawcy o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę była uchwała Rady Nadzorczej pozwanej spółki.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie wyrażany był utrwalony już pogląd, że z momentem podjęcia stosownej uchwały o odwołaniu danej osoby z funkcji członka zarządu spółki taka odwołana osoba staje się zwykłym pracownikiem, wobec którego kompetencje pracodawcy wykonuje zarząd, a nie rada nadzorcza (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 1999r. I PKN 3/99; z dnia 21 marca 2001r. I PKN 322/00; z dnia 4 października 2007r. I PK 127/07). Rada nadzorcza jest uprawniona do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu z odwołanym członkiem zarządu umowy o pracę, tylko jeżeli czyni to jednocześnie z odwołaniem go ze stanowiska członka zarządu (tak m. in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2004r. I PK 213/03). W niniejszej sprawie kluczowym było to, że rada nadzorcza pozwanej spółki nie odwołała powoda z funkcji prezesa zarządu jednocześnie z rozwiązaniem z nim stosunku pracy. Te dwie czynności dzieliło od siebie ponad 20 dni. W takiej sytuacji rozwiązania z powodem umowy o pracę dokonał organ nieuprawniony, a więc oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy było prawnie wadliwe i skutkowało zasadnością roszczenia o odszkodowanie. Wobec tego takie odszkodowanie na podstawie przepisów art. 56 k. p. i 58 k. p. na rzecz powoda zasądzono w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia, przy czym wskazać należy, iż ustawodawca przyznał pracownikowi prawo do odszkodowania zryczałtowanego, którego wysokość jest niezależna od rozmiaru faktycznie poniesionej szkody.

Wobec opisanej powyżej oczywistej obrazy prawa przy rozwiązaniu z powodem umowy o pracę, która dała się ustalić w zasadzie w oparciu o spostrzeżenie, że dokonał tego nieuprawniony organ spółki, nie było potrzeby prowadzenia dalszego postępowania dowodowego i ustalania prawdziwości przyczyn zwolnienia dyscyplinarnego.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k. p. c. w zw. z art. 99 k. p. c., zgodnie z którymi strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się jego wynagrodzenie i wydatki, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Na poniesione przez powoda koszty procesu składała się kwota 360,- zł. stanowiąca minimalną stawkę wynagrodzenia adwokata reprezentującego powoda. Wysokość tego kosztu określono na podstawie § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Sąd przy tym nie znalazł powodów, aby kwotę wynagrodzenia pełnomocnika powoda stanowiła sześciokrotna stawka minimalna (o co

wnosił tenże pełnomocnik) albowiem wkład pracy pełnomocnika był zupełnie standardowy, a samo postępowanie nie trwało długo i nie wymagało wobec tego dużego nakładu pracy i czasu. Ponadto od strony pozwanej na rzecz powoda zasądzono zwrot opłaty sądowej, w wysokości 4.000,- zł.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano na podstawie przepisu art. 477² § 1 k. p. c. który stanowi, że zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

SSR Ireneusz Bolechowski